

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
23^ο ΕΤΗΣΙΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΝΕΥΡΟΛΟΓΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

15 Μαΐου 2009

Ξενοδοχείο MACEDONIA PALACE

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

Νέα δεδομένα σε ότι αφορά στην ποιότητα ζωής χιλιάδων ασθενών που πάσχουν από την νόσο του Πάρκινσον σε προχωρημένα στάδια δίνει μία νέα φαρμακευτική θεραπεία που ανακοινώθηκε σήμερα στη διάρκεια των εργασιών του **23^{ου} Ετήσιου Πανελληνίου Συνεδρίου Ελλήνων Νευρολόγων.**

«Πρόκειται για μία νέα επεμβατική μέθοδο συνεχούς έγχυσης λεβοντόπα στο λεπτό έντερο, με την βοήθεια αντλίας, μετά την διενέργεια γαστροστομίας», τόνισε ο Πρόεδρος της Ελληνικής Νευρολογικής Εταιρείας, **Κωνσταντίνος Σιτζόγλου.**

Η μέθοδος αυτή της **Συνεχούς Ντοπαμινεργικής Διέγερσης του Εγκεφάλου** ξεκίνησε από Σκανδιναβούς ερευνητές οι οποίοι κατάφεραν να χορηγήσουν σε χρόνιους **Παρκινσονικούς ασθενείς** με σοβαρές κινητικές διαταραχές, λεβοντόπα σε υγρή μορφή κατευθείαν στο λεπτό έντερο, παρακάμπτοντας το στομάχι, με αποτέλεσμα την ταχύτερη δημιουργία σταθερών επιπέδων λεβοντόπα στο αίμα.

«Τα αποτελέσματα της Συνεχούς Ντοπαμινεργικής Διέγερσης του Εγκεφάλου υπήρξαν εντυπωσιακά, επιτρέποντας στους ασθενείς την μετάβαση από την αναπηρία σε μια πιο φυσιολογική ζωή καθιστώντας τους ταυτόχρονα ικανούς να αντεπεξέρχονται στις καθημερινές τους ανάγκες, χωρίς την βοήθεια του στενού τους περιβάλλοντος», υπογράμμισε ο Πρόεδρος, **κ. Σιτζόγλου.**

Η φαρμακευτική αυτή μέθοδος αποτελεί θεραπεία εκλογής στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες και πρόσφατα εφαρμόζεται και στην Ελλάδα σε επιλεγμένα κέντρα ,με πάρα πολύ ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Το σύστημα Duodopa αποτελείται από τα φάρμακα levodopa/carbidopa 4:1, σε μορφή γέλης και από μια φορητή αντλία χορήγησης (ζυγίζει περίπου 500 gr μαζί με τις μπαταρίες και την κασέτα με το φάρμακο, καθώς και το υλικό της γαστροστομίας).

Το σύστημα Duodopa επιτυγχάνει σταθερή συγκέντρωση του φαρμάκου στον εγκέφαλο, διεγείροντας τους υποδοχείς της ντοπαμίνης. Ανακουφίζεται έτσι ο παρκινσονικός ασθενής του τελικού σταδίου από την έντονη δυσκινησία ή υπερκινησία, δυσκαμψία, τρόμο, αστάθεια αλλά και τα μη κινητικά συμπτώματα που εμφανίζονται κατά τη διάρκεια της εξέλιξης της νόσου.

Η επιλογή των ασθενών γίνεται από τον νευρολόγο, σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια για την καταλληλότητα εισόδου στην θεραπεία του ασθενούς. Η εισαγωγή στην θεραπεία γίνεται σε 2 φάσεις:

Φάση ελέγχου: απαιτεί εισαγωγή στο νοσοκομείο για τοποθέτηση ρινογαστρικού σωλήνα και τιτλοποίηση της δόσης, με σκοπό την εξατομίκευσή της και τον έλεγχο της ανταπόκρισης στη θεραπεία (3-5 ημέρες) και

Φάση Μόνιμης Θεραπείας: γίνεται με την βοήθεια εντερικού καθετήρα που τοποθετείται στη νήστιδα μέσω γαστροστομίας και ο ασθενής επιστρέφει στην οικία του.

Η αντλία τίθεται σε λειτουργία με συγκεκριμένες δόσεις για κάθε ασθενή (πρωινή δόση - δόση συνεχούς έγχυσης για περίπου 16 ώρες την ημέρα, ενώ σε περίπτωση που αυτό απαιτούν οι περιστάσεις από τις δραστηριότητες του ασθενούς, υπάρχει η δυνατότητα επιπλέον δόσης (extra) καθώς και παράτασης της συνεχούς έγχυσης του φαρμάκου).

Το βράδυ ο ασθενής μπορεί να αποσυνδέσει την αντλία ξεπλένοντας τον σωλήνα με νερό βρύσης. Η αντλία δεν επηρεάζει άλλες ηλεκτρονικές συσκευές και μπορεί να λειτουργεί μέσα σε αεροπλάνο ή δίπλα σε κινητά τηλέφωνα.

Έτσι ο ασθενής μπορεί να επιστρέψει σε μια φυσιολογική ζωή γεμάτη δραστηριότητα που δεν υπήρχε πριν.

Στην θεραπεία της *Συνεχούς Ντοπαμινεργικής Διέγερσης* έχουν ενταχθεί 1.500 περίπου ασθενείς σε 18 χώρες στην Ευρώπη (ξεκινώντας από την Σουηδία - πρώτη εφαρμογή από το 2003).

Στην Ελλάδα πρόσφατα έχουν ξεκινήσει δύο κέντρα, ένα στην Αθήνα (Α' Θεραπευτήριο ΙΚΑ) και ένα στην Θεσσαλονίκη (Νοσ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ) και πρόκειται να ακολουθήσουν και άλλα σε Αθήνα, Ηράκλειο και Λάρισα.

Το σύστημα Duodopa καλύπτεται από τα ασφαλιστικά ταμεία.

L-DOPA

Όπως αναφέρθηκε στο συνέδριο, ο επιπολασμός της νόσου του Πάρκινσον κυμαίνεται από 100-200 ανά 100.000 πληθυσμού, με την αύξηση όμως του χρόνου επιβίωσης αναμένεται ότι θα αυξηθεί κατά πολύ ο αριθμός των παρκινσονικών ασθενών.

Η L-Dopa παραμένει ο ακρογωνιαίος λίθος της θεραπείας της νόσου. Βελτιώνει όλα τα συμπτώματα της νόσου και προσφέρει καλύτερη ποιότητα ζωής στους ασθενείς. Η ευεργετική της δράση όμως τελειώνει μετά 3-5 έτη με την εμφάνιση σοβαρών παρενεργειών. Η συνεχής ολοήμερη βελτίωση των συμπτωμάτων διακόπτεται από περιόδους ακινητοποίησης. Παράλληλα, στην περίοδο με καλή κινητικότητα παρουσιάζονται ακούσιες κινήσεις.